

nobel, ja næsten from, en Tale, der røbede lutter Iver for Forhandling i alle Henseender, en Tale, der paa intet Punkt ud-æskede. Den ærede Konseilspræsident fortalte os, at Politik er ikke Videnskab, men Virksomhed, men vi fik ingen Forklaring paa, hvad denne Virksomhed egentlig skulde gaa ud paa; hvert Parti har vel sin Opfattelse af, hvad dets Virksomhed skal stille imod, Venstre sin, Socialdemokraterne deres, Højre sin, ja, vi have vel ogsaa til en vis Grad nogen Opfattelse af, hvad den moderate Politik sigter imod, uagtet der mellem den moderate Politik og Venstre-reformpartiet for Øjeblikket neppe kan siges at være nogen skarp Grænse. Maaske det ligger noget i, at der f. Eks. heller ikke er nogen skarp Grænse mellem de Valgkredse, der repræsenteres af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og Konseilspræsidenten — de ere jo Naboer —, hvilket i politisk Henseende ogsaa til en vis Grad kan paavirke Konseilspræsidentens og hans Partis Opfattelse.

I hvert Fald kan man sige, at den moderate Politik har gjort sig stærkt gældende i Regeringens Virksomhed, og man har Lov til at paastaa, at det ikke er Mændene fra Kolding og Køge i 80erne, der have sejret i dansk Politik, men Mændene fra Hillerød og Assens. Paa Grundlag af de i denne Samling fremsatte Lovforslag har man imidlertid baade fra Venstres Formands Side og fra andre Venstre-mænd i denne Sal ment at kunne tale om en social Æra. Der er sagt af det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup), at Venstre skal føre an i denne Politik, og vi andre kunne hjælpe til. Om det nu bliver ud fra det Refrain, der var meget populært i København i sin Tid: „Gaa længer tilbage, gaa længer tilbage, skyd paa“, saa at Socialdemokraterne alligevel helst maa holde sig tilbage og mest kun skyde paa, skal jeg lade være usagt, men i hvert Fald forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem, naar han holder Møder i Jylland, har været synderlig ivrig for at give Socialdemokraterne Ret til at være med, da han har fremstillet vort Parti paa en Maade, der just ikke svarer til mine Begreber om, hvad det er at være reform-ivrig. Her giver man os ikke desto mindre denne Ret, og jeg kan forsikre, at vi baade

skulle vise og ogsaa hidtil i Praksis have vist, at vi kunne paavirke den Politik, der gør sig gældende her paa Rigsdagen, mest som Arrièregarde ganske vist, men med oplantet Bajonet, saa at naar Avantgarden ikke skyndte sig tilstrækkeligt, vare Socialdemokraterne rede til at paaskynde Marchen. I den Forstand ville vi være Arrièregarde endnu et Stykke. Vor Op-gave er ikke den at underkende, at Venstre som Flertal skal være den anførende i Politik og sociale Reforme, men at vise, at Venstres Politik i hvert Fald skal være demokratisk, og at Venstres Reforme skulle svare til Venstres Program, hvad vi endnu ikke i den treaarige Periode ere blevne overbeviste om. Det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem for Kellerup, at Reforme samle, medens Politik skiller, og han henviste til England, uagtet vi alle vide, at Forholdene der ere ikke saa lidt forskellige fra, hvad de ere i Danmark. Man har ikke der noget Overhus i dansk Forstand; man har et parlamentarisk Styre, der ganske anderledes kommer til at virke fremmende paa Lovgivningsarbejdet, uagtet Kampen mellem de besiddende og besiddelsesløse kan være den samme der som her. Men naar saa det ærede Medlem i Henhold til, hvad han tidligere har sagt, udtaler, at den første Valgperiode særlig er præget af at varetage de besiddendes Interesser, havde jeg maaske Lov til at spørge, om da Arbejdet i den næste Valgperiode i væsentlig Grad skal være paavirket af Hensynet til at fremme de lidet besiddendes Interesser, selv om det skulde ske paa Bekostning af de meget besiddendes. Det lader sig nemlig ikke nægte, at der gaar Politik ogsaa i Reforme, og de, der ikke tro det, tage højlig fejl af hele den Stilling, Partierne og Klasserne indtage overfor hverandre.

Det er ganske vist, at hidtil har Regeringen ikke vist nogen særlig Iver for at bekæmpe Overklasserne. Den højtærede Konseilspræsidents Tale forleden røbede ingen Tendens i den Henseende, end ikke, hvor der var Tale om den almindelige Valgret, uagtet man som Baggrund havde en Tale, holdt af Landets største Jorddrot i det andet Ting. I denne Tale blev det nemlig sagt, at Bønderne maatte være varsomme overfor den almindelige Valgret